

कंसिता-त्री, कंसयिता-त्री, चिकंसिषिता-त्री, चाकंसिता-त्री ;
 — कंसयन्-न्ती, कंसयिष्यन्-न्ती-ती ; —
¹कंसानः, कंसयमानः, चिकंसिषमाणः, चाकंस्यमानः ;
 कंसिष्यमाणः, कंसयिष्यमाणः, चिकंसिषिष्यमाणः, चाकंसिष्यमाणः ;
²कन्-कंसौ-कंसः — — —
 कंसितम्-तः, कंसितः-तम्, चिकंसिषितः, चाकंसितः-तवान् ;
 [³कंसः] कंसः, चिकंसिषुः, चिकंसयिषुः, चाकंसः ;
 कंसितव्यम्, कंसयितव्यम्, चिकंसिषितव्यम्, चाकंसितव्यम् ;
 कंसनीयम्, कंसनीयम्, चिकंसिषणीयम्, चाकंसनीयम् ;
 कंस्यम्, कंस्यम्, चिकंसिष्यम्, चाकंस्यम् ;
 ईषकंसः-दुष्कंसः-सुकंसः ; — —
 कंस्यमानः, कंस्यमानः, चिकंसिष्यमाणः, चाकंस्यमानः ;
⁴कंसः, कंसः, चिकंसिषः, चाकंसः ;
 कंसितुम्, कंसयितुम्, चिकंसिषितुम्, चाकंसितुम् ;
 कंसा, कंसना, चिकंसिषा, चिकंसयिषा, चाकंसा ;
 कंसनम्, कंसनम्, चिकंसिषणम्, चाकंसनम् ;
 कंसित्वा, कंसयित्वा, चिकंसिषित्वा, चाकंसित्वा ;
 प्रकंस्य, संकंस्य, प्रचिकंसिष्य, प्रचाकंस्य ;
 कंसम् २, } कंसम् २, } चिकंसिषम् २, } चाकंसम् २ ; }
 कंसित्वा २, } कंसयित्वा २, } चिकंसिषित्वा २, } चाकंसित्वा २. }

(183) “ काक्षि काङ्क्षायाम् ” (I-भ्वादिः-667. सक. सेट्. पर.)

काङ्क्षकः-क्षिका, काङ्क्षकः-क्षिका, चिकाङ्क्षिकः-षिका, चाकाङ्क्षकः-क्षिका ;
 काङ्क्षिता-त्री, काङ्क्षयिता-त्री, चिकाङ्क्षिषिता-त्री, चाकाङ्क्षिता-त्री ;

1. ‘इदितो नुम् धातोः’ (7-1-58.) इति नुम् । ‘अदिप्रमृतिभ्यः शपः’ (2-4-72) इति शपो लृक् ।
2. ‘संयोगान्तस्य लोपः’ (8-2-23) इति सकारलोपः ।
3. ‘अतः कृकमिकंस—’ (8-3-46) इति सूत्रे ‘कमेः सः कंसः, न तु कंसेः’ इति भाष्यात्-अस्यानभिधानं कल्प्यते ।
4. ‘पुंसि संज्ञार्या घः प्रायेण’ (3-3-118) इति घः । कंसेरूपप्रत्ययो न, अनभिधानात् इति ‘प्रत्ययस्य लृक्लुपः’ (1-1-61) इत्यत्र भाष्यात् ।